

מ"ת 8115/11/20 - מדינת ישראל נגד עומר שוק

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 8115-11-20 מדינת ישראל נ' שוק (עציר)

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד מערוף סעב
נגד
משיב עומר שוק (עציר)
באמצעות עו"ד חנא ח'ורי
מטעם הסגנון הציבורית

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה ביום 25.11.20 בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, במקביל להגשת כתב אישום שמייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, אי ציות לשוטר במדים או שוטר שהזדהה, נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, נהיגה בקלות ראש, רישיון רכב שפקע בתקופה העולה על שנה, נהיגה ברכב ללא לוחית זיהוי מאחור, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 24.11.20, סמוך לשעה 13:50, נהג המשיב באופנוע, מסוג "סאן-יאנג", מ.ר. 6880672, בכביש 89, ללא לוחית רישיון כנדרש בחוק. לאחר שהבחינו בו השוטרים החלו בנסיעה אחריו ודרשו שיעצור את האופנוע בצד, תוך שימוש באמצעים, אולם אז החל המשיב לברוח תוך נסיעה בקלות ראש ואי ציות להוראות השוטרים. בעת שהגיע לשדרות בן צבי בנהריה, זנח המשיב את האופנוע, והחל במנוסה רגלית, כשהשוטרים אחריו ומורים לו לעצור. אותה עת נהג כשהודע לו שהוא פסול מנהיגה בתיק 7818-06-19, מיום 18.10.20, למשך 24 חודשים, בנוכחותו, והפקיד רישיון נהיגה. אותה עת נהג כשהוא בלתי מורשה לנהיגה, ללא תעודת ביטוח תקפה, וכשרישיון הרכב פקע ביום 29.6.17.
3. נוכח הודעת הסגור שהמשיב סובל מבעיות רפואיות וקיים חשש ממשי שאינו כשיר לעמוד לדין, בדיון, מיום 30.11.20, הפנתי את המשיב לפסיכיאטר המחוזי לשם עריכת חוות דעת לעניין כשרותו לעמוד לדין ומצבו הבריאותי בעת ביצוע העבירה. מחוות דעת פסיכיאטרית, מיום 13.12.20, נמצא שאין עדות לכך שבעת ביצוע העבירות היה במצב פסיכוטי או אפקטיבי מג'ורי, ועל כן היה בר עונשין. המשיב מבין את ההליכים המשפטיים ומסוגל לשאת פעולה עם עורך דינו, ואין צורך באשפוז פסיכיאטרי או הסתכלות.
4. המבקשת מציינת בבקשתה שזוהי הפעם הרביעית, לכאורה, בה מבצע המשיב עבירה זזה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, כשרק לפני כחודש נפסל בגין עבירה זו למשך 24 חודשים, והוטל עליו מאסר על תנאי מרתיע, בן 6 חודשים. נסיבות העניין חמורות, עת נס המשיב, מהשוטרים, תוך אי ציות להוראותיהם, ונהיגה בקלות ראש, כשהאופנוע

בו הוא נוהג ללא לוחית זיהוי, והשוטרים בעקבותיו, עד שנעצר. נטען שלמבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב, בהן הודעות העדים, הודאת הנאשם, ודוחות הפעולה של השוטרים. בנסיבות אלה לא ניתן לתת במשיב את האמון שדרוש לשחרורו לחלופת מעצר בית.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועל קיומה של עילת מעצר, אם כי לשיטתו ניתן לאיין את מסוכנותו על ידי חלופת מעצר בית מלא. לצורך כך העיד לפני שני מפקחים, אשתו, גב' חוסנייה שוק, ואחיו, שופי שוק.

4. לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה שיש להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מתיק החקירה עולה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. כן קיימת עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב. מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות שמיוחסות לו, בהם נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה, מהעובדה שמדובר בפעם הרביעית, לכאורה, בה נוהג המשיב ללא רישיון נהיגה, ומכך שביצע את העבירות, לכאורה, שלפני, תוך המלטות משוטרים, ונהיגה בקלות ראש. בעונש המאסר המותנה שעומד ותלוי נגדו, לא היה די כדי להניאו מלחזור ולנהוג ברכב ללא שהוכשר לנהיגה מעולם כשהוא בפסילה.

5. נוסף על כך מצאתי שאין בחלופה שהוצעה, מעצר בית מלא בפיקוח 2 המפקחים שהוצעו, כדי לאיין במקרה זה את מסוכנותו של המשיב לשלום הציבור.

ראיות לכאורה

6. כאמור אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה.

חומר החקירה הוגש לעיוני וכעולה ממנו קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. אפנה לעניין זה להודעת המשיב, מסמך ממשד התחבורה בדבר העדר רישיון נהיגה של המשיב, ודוחות הפעולה של השוטרים אסתר סיטון, אבנר שמעוני, יוני אברהם, איציק סבויה סוארס, ואלעד נפתולין.

עילת מעצר - מסוכנות

7. ההגנה לא חלקה על קיומה של עילת מעצר.

מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות שמיוחסות לו, מהצטברות וכן מעברו התעבורתי.

בית המשפט עמד לא אחת על הסיכון הטמון בנהיגה בפסילה (ראו רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל).

8. בענייננו, המשיב נוהג ללא שהוכשר לנהיגה, צבר לחובתו 3 הרשעות קודמות בנהיגה ללא רישיון נהיגה, בתיק בו צורפו 3 אישורים, שמספרו 7818-06-19, מיום 18.10.20, ונדון למאסר מותנה, בן 6 חודשים, ל-3 שנים, פסילה

ל-24 חודשים, פסיהל על תנאי, בת 3 חודשים, ל-3 שנים וקנס. לחובתו 2 הרשעות נוספות ברכיבה או הרכבה על אופניים חשמליים ללא קסדה (מיום 10.6.20 ומיום 13.6.19).

נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה הן מעבירות התעבורה החמורות ומקימות עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה חוזרת ונשנית זו הפעם הרביעית, לכאורה, כשבפעם הזו הרהיב המשיב עוז ונמלט משוטרים, תוך סיכון משתמשי הדרך ועצמו.

המשיב הוכיח בהתנהגותו שעונש של מאסר מותנה לא הניאוהו מלשוב ולנהוג ללא רישיון נהיגה.

התנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו. המסוכנות שנשקפת ממנו בנסיבות אלה, גבוהה במיוחד.

חלופת מעצר

9. על פי סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

10. לרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ מדינת ישראל (לא פורסם, 14.3.2008)).

עם זאת, כשהתנהגותו של נאשם מלמדת שאין ליתן בו אמון, ושיסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו (ראה לעניין זה בש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל, בש"פ 8495/08 טבאש נ' מדינת ישראל (26.10.2008), בש"פ 6373/09 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (19.8.2009)).

11. לשיטת הסנגור, ניתן לאיין את מסוכנות המשיב בחלופת מעצר בית מלא, בפיקוחם של

אשתו, גב' חוסנייה שוק, ואחיו, שופי שוק. צוין שבשל מעצרו אשתו עברה להתגורר בכפר ג'דידה, אצל הוריה, ואם ישוחרר, תשוב לביתה.

ניכר שהמפקחים לא ידעו במדויק מהם האישומים שמיוחסים למשיב. אשתו ציינה שהמשיב נסע על אופנוע וברח מהמשטרה. כשנשאלה האם זו הפעם הראשונה שהסתבך עם החוק השיבה בחיוב ולאחר מכן חזרה בה וציינה שזו הפעם הראשונה בה נמלט מהמשטרה. כשנשאלה האם זהו מעצרו הראשון של המשיב השיבה בחיוב.

אחיו של המשיב ציין שהמשיב "עשה שטויות, נתפס על האופנוע, היה לו בית משפט", ושהאחים הזהירו אותו "שלא יעשה שטויות".

12. לשיטת המבקשת החלופה המוצעת אינה ראויה. המפקחים שהוצעו, לטענתה, אינם בעלי מרות על המשיב

ואין ביכולתם למנוע ממנו לשוב ולבצע את העבירות, וכל מטרתם היא לגונן על המשיב. אשתו, נטען, עסוקה בטיפול בבתה, ומעדות אחיו ניכר שאינו מבין את חומרת העבירות שמיוחסות למשיב.

13. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את המפקחים שהציע ב"כ המשיב, לא מצאתי שניתן לתן אמון במשיב ובמפקחים המוצעים, ושיש בחלופה המוצעת כדי לאיין המסוכנות שנשקפת מהמשיב.

המשיב שב וביצע, לכאורה, עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, בפעם הרביעית, נהיגה בפסילה, תוך המלטות משוטרים, בנסיבות מחמירות, על אף מאסר מותנה שעומד ותלוי נגדו. בכך למעשה מעל המשיב באמון שנתן בו בית המשפט כשלא גזר עליו מאסר בפועל.

בנסיבות אלה, אני סבורה שאין לתת במשיב אף את האמון שדרוש לצורך חלופת מעצר בית.

המשיב מעיד בהתנהגותו שאין לו מורא מהדין ומהחלטות בית המשפט, ומי יארוב לכך שלא יפר תנאי חלופת מעצר.

התרשמתי שהמפקחים, בני משפחתו של המשיב, אינם מהווים עבורו דמות סמכותית, ואין בכוחם להציב לו גבולות ולהבטיח שלא ישוב לסורו. המשיב שב ואחז בהגה, וכל זאת כשהוא יוצא מביתו, כשאשתו ואחיו, שמתגוררים עמו, לא הצליחו למנוע זאת, ומי לידי כף יתקע שמעתה יצליחו בכך.

בהעדר אפשרות להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב בכל דרך אחרת, פרט למעצרו, אני קובעת שאין למשיב חלופת מעצר.

נוכח האמור, אני מורה שהמשיב יעצר מאחורי סורג ובריח וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"א, 20 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.